

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3216/2021
15.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Радојевић, адвокат из ..., против туженог „НИС“ а.д. Нови Сад, чији је пуномоћник Бранислав Грујић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3385/2020 од 10.06.2021. године, у седници одржаној 15.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3385/2020 од 10.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизије туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3385/2020 од 10.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 335/20 од 08.09.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име исплаћене зараде по основу остварене добити за 2011. и 2012. годину, по члану 10. Социјалног програма „НИС“ а.д. Нови Сад исплати, и то: за 2011. годину износ од 237.227,82 динара са законском затезном каматом почев од 01.06.2012. године до коначне исплате, за 2012. годину износ од 322.867,52 динара са законском затезном каматом почев од 01.06.2013. године до коначне исплате, као и да на горе наведене износе мање исплаћене зараде тужени у корист тужиоца изврши обрачун и уплату пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање надлежним фондовима, по стопи и основици на дан уплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 160.501,00 динар.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3385/20 од 10.06.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП-а. Наиме, предмет тражене правне заштите је исплата зараде из остварене добити за 2011. и 2012. годину у складу са чланом 10. Социјалног програма за „НИС“ а.д. Нови Сад. О овом захтеву тужиоца нижестепени судови одлучили су правилном применом материјалног права на начин који је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим чињеничним и правним основом. Стога, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници је поднета 25.06.2015. године, ради исплате, а вредност предмета спора је 560.095,34 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд оценио да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић